

[Patursson.]

er ikke her i Modsætning til mit Standpunkt i Sagen.

Jeg holdt ikke min Tale for at indbyde til en storpolitisk Diskussion om færøske Forfatningsforhold. Det giver denne Sag jo ikke netop Anledning til, da det drejer sig om mindre Ændringer. I Realiteten er det mindre Ændringer, der ikke i nogen Maade er forfatningsmæssigt indgribende. Men da jeg ikke taler saa ofte her i Tinget, og da det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) i Gaar ligesom, jeg vil ikke sige, overfaldt mig, men anholdt mig, fordi jeg møder saa sjældent, synes jeg dog, at naar det drejer sig om en færøsk Sag, som i sin Tid har været kaldt Færøernes Grundlov, skulde jeg udtale mig lidt udførligt og fremsætte mit historiske, mit retlige og mit politiske Syn paa hele denne Sag. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at man gaar og holder for sig selv og ikke kommer frem med, hvad ens Politik gaar ud paa. Det er bedre, at man aabent siger: det og det er mit Ønske, og saadan og saadan er min Politik. Jeg mener, det er heldigst for mit Land at sige det lige ud, og det er det, jeg har gjort her i Dag. At det ærede 10de tingvalgte Medlem (Rytter) deraf finder Anledning til at ville have Sagen i Udvalg, forstaaer jeg ikke, for reelt har jeg ikke sagt noget mod det foreliggende Forslag. Men jeg raader jo ikke over, hvor Sagen skal hen.

Naar den højtærede Justitsminister har en anden Opfattelse med Hensyn til Fordelingen af de færøske Lagtingssager end den, som jeg og vistnok alle paa Færøerne har — her er ikke Tale om Partier, for vi var enige i Lagtinget om at protestere mod den Ordning, at alle Sagerne fordeles paa de forskellige Ministerier hernede —, saa kan jeg ikke følge den højtærede Minister i det Stykke. De forskellige Ministerier — jeg husker ikke nøje, hvor mange det er — kan ikke have det Kendskab til de forskellige færøske Sager, som de har samlet i Justitsministeriets islandske Departement, som det hed i sin Tid — jeg husker ikke, hvad det hedder nu —, dør sad de i Virkeligheden inde med en Kundskab, som man i alle Tilfælde kunde henvende sig til. Det er netop over for mig af Folk, som er godt kendt med ministerielt Arbejde, blevet foreslaaet, at man skulde genoprette et færøsk Kontor for at faa en samlet Behandling af færøske Sager.

Jeg skal ikke, skønt det frister mig stærkt, komme ind paa Inkorporation. Jeg skal afholde mig fra at tale om den

Slags Ting. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Justitsminister siger, at der hersker Meningsforskel, ja, man kan ogsaa godt sige Stridigheder, mellem Færingerne indbyrdes med Hensyn til Opfattelsen af vor statsretlige Stilling, men en saadan Meningsforskel er der jo ogsaa her i Kongeriget mellem de forskellige Partier om forskellige Sager og om Forfatningssagen. Vi har her i Tinget faaet et Forslag fra Folketinget, med Hensyn til hvilket der vistnok, naar det kommer til Behandling, vil komme Meningsuligheder frem — det er jo en stor Forfatningssag —, og det kan altsaa gaa paa lignende Maade paa Færøerne. Men jeg tror dog, at det voldsomt skarpe Modsætningsforhold, der var engang, er ved at udviske sig, og det skulde undre mig, om vi ved det kommende Valg nu i Januar ikke vil se en endnu større Udflyden af de skarpe Partistandpunkter. Partierne gaar mere og mere sammen, og det, at de gaar sammen, betyder absolut, at det gaar i Retning af mere Selvstyre og Selvbestemmelse; ogsaa de Partifæller, som staaer tilsluttet den ærede sidste Taler, er inde paa det samme som Selvstyrepartet.

Den ærede sidste Taler (Josiassen) sagde, at man her har vedtaget, hvad Lagtinget har ønsket. Ja, man har jo i Almindelighed stillet sig meget velvilligt — det har jeg ogsaa sagt før —, men det kan ikke nægtes, at der er Tilfælde, som man staaer ganske uforstaaende over for, Tilfælde, hvor man ikke forstaaer, hvorfor Rigsdagen modsætter sig et færøsk Ønske. Jeg kan f. Eks. nævne det Tilfælde, vi drøftede i Gaar. Jeg staaer ganske uforstaaende over for, at det høje Landsting modsætter sig et enstemmig Ønske fra Færøernes Lagting, et Ønske, der angaar den færøske Bonde, og som der ikke er Spor af finansielt i. Jeg tør ikke sige det, men hvis denne Sag havde været behandlet af Justitsministeriet (Justitsministeren [Zahle]: Hvilken Sag?). Den om Jordehvalrettighedernes Afløsning; den var henvist til Søfartsministeriet, og jeg mener ikke, den hører hjemme der

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem vende tilbage til den Sag, der er paa Dagsordenen; vi er meget langt borte fra den.

Patursson: Jeg vilde blot nævne et Eksempel, men jeg skal ikke komme videre ind paa det. Denne Sag er et Eksempel paa, at man er gaaet galt i Byen, den skulde have været under Justitsministeriet eller